



ERENKÖY IŖIK LİSESİ & FEN LİSESİ

" nce iyi insan yetiŖtirir."

9. SINIFLAR

YARATICI YAZMA KİTAPÇIĞI



“MASAL-ROMAN-

HİKÂYE

KAHRAMANIMA

MEKTUP”



İÇİNDEKİLER

1. TÜRK VE DÜNYA EDEBİYATINDA ROMAN-MASAL-HİKÂYE KAHRAMANLARI

2. YAZMA BASAMAKLARI

- ◆ NEDEN SEN?
- ◆ BASAMAK: KİMDİR BENİM KAHRAMANIM?
- ◆ BASAMAK: SORULAR... YANITLAR...
- ◆ BASAMAK: ARTI VE EKSİLERİYLE KAHRAMANIM...
- ◆ BASAMAK: KAHRAMANIM BİR ...
- ◆ BASAMAK: SEN OLSAYDIN...
- ◆ BASAMAK: MEKTUBUNU YOLLAMA ZAMANI...

3. KAYNAKÇA

“İnsanoğlunun düştüğü hatalardan biri de budur zaten. Başkalarını eleştirmekten kendisini tanıyacak zaman bulamaz.”

Miguel de Cervantes

DON KIŞOT

“İnsanları arzu ve iradelerine karşı hareket etmeye zorlamaktan daha çirkin bir şey olmaz.”

Miguel de Cervantes

DON KIŞOT

Ayna ayna söyle bana en güzel kim bu dünyada?" diye sorarmış. Ayna da hiç durulmadan "Sizsiniz Kraliçem" dermiş. Fakat Pamuk Prenses on dört yaşına geldiğinde, bir gün ayna şöyle demiş:



"Güzelsiniz Kraliçem, güzel olmasına ama Pamuk Prenses sizden daha güzel."

Kraliçe bunu duyunca çok kızmış, öfkesinden ne uyku girmiş gözüne, ne de bir lokma yemek yiyebilmiş. 'Ne yapmalı, ne etmeli?' diye düşünüp durmuş günlerce. Sonra kararını vermiş ve sarayın avcısını çağırmış huzuruna.

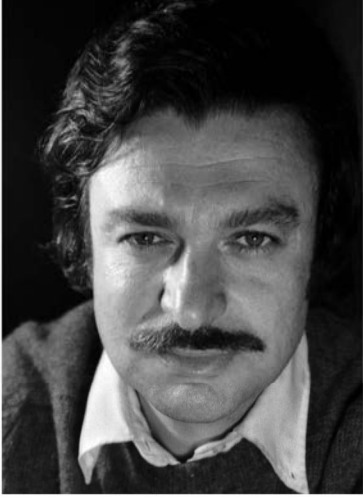
"Pamuk Prenses'i ormana götür ve orada öldür. Öldürdüğüne kanıt olarak da kalbiyle ciğerini sök, bana getir."

Avcı Pamuk Prenses'i ormana götürmüş, bıçağını çekmiş. Fakat Pamuk Prenses'in ağladığını görünce onu öldürmeye kıyamamış. Pamuk Prenses ağaçların arasına dalıp gözden kaybolurken, "Ben yapamadım, ama hava kararıncaya kadar bir ayı veya bir kurt benim yapamadığımı yapar nasıl olsa," demiş.(...)

Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler



Selim Işık:



Neden bana yaşamayı öğretmediler? Neden bana, bizden bu kadar gerisini sen bulup çıkaracaksın dedikleri zaman isyan etmedim? Hayata atılmak gibi bir çılgınlığı nasıl yaptım? İnsanların dünyasına atılmayı nasıl göze aldım? Ben insan değildim ki. Yaşamadığım bir hayatın içine nasıl atıldım? (...) Onlar da

bilemezlerdi, görünüşümle insana benziyordum (...) İnsanların en verimli olduğu çağda tükendim. Her anı, ne yapmam gerektiğini düşünerek geçirdiğim için çabuk yorulдум.”

Tutunamayanlar – Oğuz Atay

“Belki de anlatmaya çalıştın birilerine. Kim bilir? Anlatamadın; belki o insanın yüzüne bakar bakmaz anlatmanın yararsızlığını gördün.”

Tutunamayanlar – Oğuz Atay

Feride:

“Binde bir içimde bir sevgi dalgası kabarmaya olursa bu da ayrı bir felaketti. İnsan gibi sevmeyi, sevdiğimi güzel güzel okşamayı öğrenmemiştim. Sevdiğim insanın üstüne bir canavar yavrusu gibi atılır, kulaklarını ısırır, yüzünü tirmalar, tartaklaya tartaklaya şaşkına çevirirdim.”

Çalikuşu-Reşat Nuri Güntekin



"İnsan, birini sevmek felaketine uğradı mı
esir gibi bir şey oluyor.."



"ÇALIKUŞU"
Reşat Nuri Güntekin



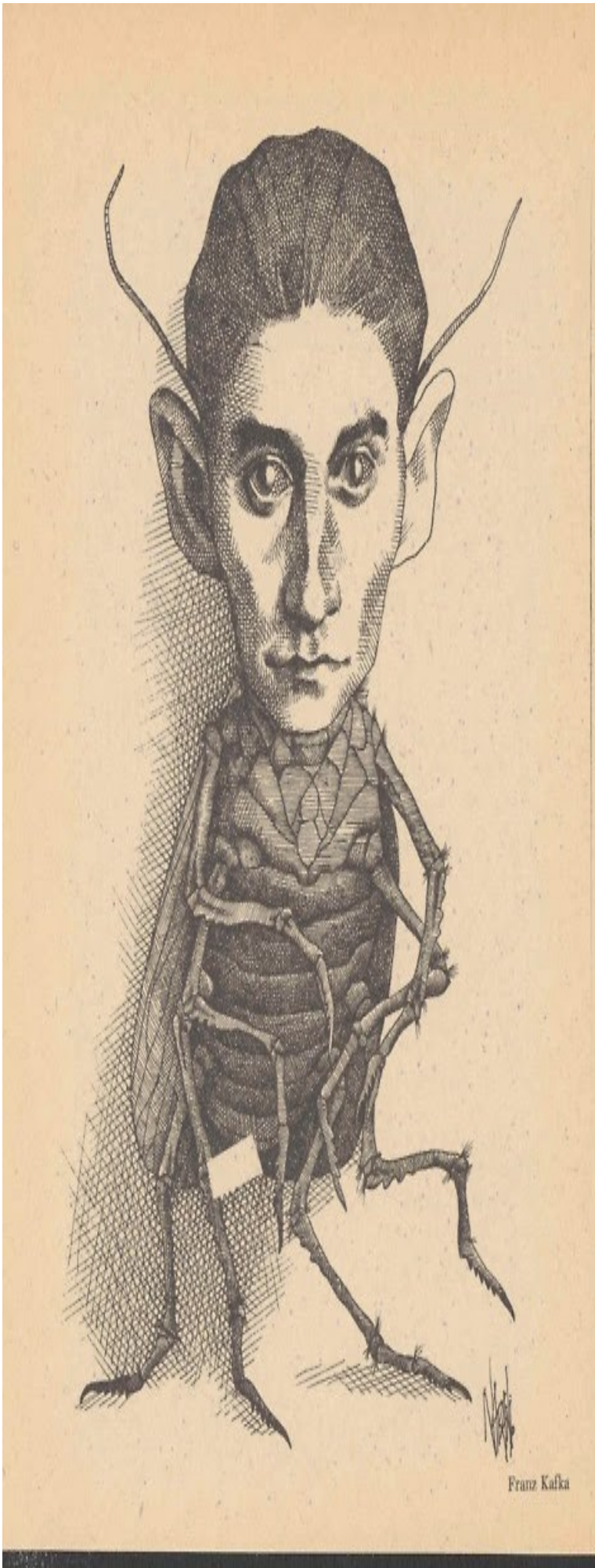
Küçük Prens:

Gezegenlerden birinde yaşayan kırmızı yüzlü bir adam tanıyorum. Tek bir çiçek koklamamış, tek bir kez bir yıldıza bakmamış, kimseyi sevmemiş. Yaşamı boyunca tek yaptığı şey birtakım sayıları toplamak. O da bütün gün kendi kendine aynı şeyi söylüyor, senin gibi: 'Çok önemli işlerim var benim!' Bunları söylerken gururla kabarıyor göğsü. Ama o bir insan değil ki, mantar!"

Antoine de Saint-Exupéry

"İnsanların arasında da yalnızdır insan."

Küçük Prens



Gregor Samsa:

“Anne ve babam için kendimi tutmak zorunda olmasam çoktan istifa ederdim; patronumun önüne dikilir, içimde ne varsa dökerdim. Kûrsüsünden yere düşerdi herhalde. Zaten çok garip bir şey, zeminden yükseltilmiş kûrsü gibi bir masaya kurulup çalışanlarla öyle tepeden bakarak konuşmak, üstelik ağır işittiği için kûrsüye iyice yaklaşmak zorunda kalmak. Neyse ki ümidimi tamamen kaybetmiş değilim, anne ve babamın ona olan borcunu kapatacak parayı biriktirtirdim mi - bu da en fazla beş ya da altı yıl daha sürer-hemen istifa edeceğim.”

Sevgili Gençler,

FMV Özel Erenköy Işık Lisesi olarak üç yıldır “Yaratıcı Yazma” kapsamında çalışmalar gerçekleştirmekteyiz. Geçtiğimiz yıllarda öğrencilerimizle bu anlamda çok keyifli yazılar ortaya çıkardık. “O An” , “Seni Biliyorum Kafka” ... Bu yıl da sizlerle keyifli bir yazma yolculuğuna çıkacağız. Yolculuk rehberlerimiz ise masal, roman veya hikâye kahramanlarımız olacak. Onlara mektup yazacağız.

Hepimizin severek okuduğu ya da sonunu bilse de defalarca bıkmadan usanmadan dinlediği masallar ...Çocuktuk... Masallarımız vardı... Kaçtığımız, sığındığımız, hayallerimizi büyüttüğümüz... Kahramanlarımız vardı.... Sevdığımız, yerinde olmak istediğimiz . Büyüdük ve şimdi masallara, romanlara farklı gözlerle bakıyoruz. Pamuk Prensesin annesi ölmeseydi ya da avcı Pamuk Prenses’ i öldürseydi, ayna kraliçeye “en güzel sizsiniz” diye yalan söyleseydi, masal nasıl bir sonla biterdi? Hatta masal bir de kraliçenin gözünden anlatılsaydı acaba kraliçe neler anlatacaktı bize? Belki de kötü kalpli üvey anneyi teselli ederken bulacaktık kendimizi...

“-Hizmetçi nerde?"

Teyzem, '-Dışarı çıktı,' dedi . '-Ya çocuk?' Ortalıkta yok. O da çıkmış olacak.' Sonra bir sessizlik ... eğilip kapıdan baktım . Babam bir koluyla teyzemin etekliğini kaldırıp sarmış, öteki eliyle çıplak bacaklarını okşuyordu.

'-Zehra, şu bacakların yok mu?' dedi.”

Bay C, babasıyla Zehra Teyzesini bir arada görmeseydi, Aylak Adam nasıl bir yol izleyecekti?

“-Hizmetçi nerde?"

Teyzem, '-Dışarı çıktı,' dedi . '-Ya çocuk?' Ortalıkta yok. O da çıkmış olacak.' Sonra bir sessizlik ... eğilip kapıdan baktım . Babam bir koluyla teyzemin etekliğini kaldırıp sarmış, öteki eliyle çıplak bacaklarını okşuyordu.

'-Zehra, şu bacakların yok mu?' dedi."

Bay C, babasıyla Zehra Teyzesini bir arada görmeseydi, Aylak Adam nasıl bir yol izleyecekti?

"Yedi senedir bu sokaktan gayri İstanbul şehrinde bir yere gitmedim. Ürküyorum. Sanki dövceklermiş, linç edeceklermiş, paramı çalacaklarmış ne bileyim, bir şeyler işte gibime geliyor da şaşırıyorum. Başka yerlerde bana bir gariplik basıyor. Her insandan korkuyorum."

Lüzumsuz Adam, insanlardan bu kadar korkmasaydı? İnsanoğlunun yalnızlığına ayna tutmuş olabilecek miydi?

"Ama yargılanacak kimse yok ki burada!"

Küçük Prens

"(...) 'Ama yargılanacak kimse yok ki burada!' dedi Küçük Prens. 'O halde, kendi kendini yargıyorsun sen de' diye yanıt verdi kral. En zoru budur. Kişinin kendi kendini yargılaması, başkalarını yargılamasından çok daha güçtür. Kendi kendini yargılamayı beceriyorsan, hakikaten bilge bir kişisin demektir.

'Ne tuhaf bir gezegen bu!' diye düşündü bunun üzerine Küçük Prens. Kupkuru, sipsivri ve çok tuzlu. İnsanlarda da hayal gücü yok.

Bütün tavuklar birbirine benzer, bütün insanlar da birbirine benzer. Ama dost satan bir satıcı olmadığından, insanların dostları da yok artık. En iyi, yüreğiyle görebilir insan. Gözler asıl görülmesi gerekeni göremez."

Küçük Prens, krala "Ama yargılanacak kimse yok ki burada!" demeseydi...

Feride, Bay C, Lüzumsuz Adam, Küçük Prens, Harry Potter... daha nice-
celeri o kadar çok şey anlatmaya çalıştılar ki. ... şimdi sizlerle onlara
farklı açılardan yaklaşacağız. Bugüne kadar okuduğunuz romanlar-
dan, hikâyelerden veya masallardan kahraman seçmenizi isteyeceğiz.
Seçtiğiniz kahramanlarınıza size verilen yönerge doğrultusunda mektup
yazacaksınız. Yazma basamaklarınız şu şekildedir:



1.BASAMAK: NEDEN SEN?

Kahramanınızı araştırdınız mı? Seçtiğiniz masal, hikaye, roman kahramanınız hakkında araştırma yapmalısınız. (makale, film uyarlamaları ve kaynak kitaplardan faydalanabilirsiniz.) Neden bu kahramanı seçtim sorusunun yanıtını paragraf bütünlüğünde açıklayınız. (Sözcük sayısı 50-100)

2. BASAMAK: KİMDİR BENİM KAHRAMANIM?

Kahramanınızı kısaca tanıtır mısınız? Roman, hikâye ve masaldaki duruşunu, olaylara katkısını paragraf bütünlüğünde açıklamalısınız. (Sözcük sayısı 50-100)

3. BASAMAK: SORULAR... YANITLAR...

Kahramanınıza olay örgüsü ile ilgili üç soru sorabilme şansınız olsaydı bu sorular ne ile ilgili olurdu? Örnek üç soru yazınız.

Örnek:

“Tutamak sorunu dedim. Dünyada hepimiz sallantılı, korkuluksuz bir köprüde yürür gibiyiz. Tutunacak bir şey olmadı mı insan yuvarlanır. Tramvaydaki tutamaklar gibi. Uzanır tutunurlar. Kim zenginliğine tutunur; kimi müdürlüğüne; kimi işine; sanatına. Çocuklarına tutunanlar vardır. Herkes kendi tutmağının en iyi, en yüksek olduğuna inanır. Günlüğünü fark etmez.”

BAY C'ye sorular:

- ◆ Bay C neden insanların neden bir şeylere mutlaka tutunması gerektiğini söylüyor?
- ◆ Siz, bu anlamda neye tutundunuz?
- ◆ Geçmiş, sizi ne kadar etkiledi?

4. BASAMAK: ARTI VE EKSİLERİYLE KAHRAMANIM...

Kahramanınızın olumlu veya olumsuz yönlerini eleştirseydiniz neler söylediniz?

Örnek:

Sabahattin Ali'nin “Kürk Mantolu Madonna” adlı kitabının başkahramanı olan Raif Efendi kendi içinde yaşamayı tercih eden, dışarıyla etkileşimi sınırlı, pasif bir bireydi. “Ben gene eskisi gibi dünyadan uzak ve daima tasavvurlarımın ve iç dünyamın bir oyuncağıydım.”

“İnsanlar birbirlerini tanımanın ne kadar güç olduğunu bildikleri için bu zahmetli işe teşebbüs etmektense, körler gibi rastgele dolaşmayı ve ancak çarpıştıkça birbirlerinin mevcudiyetinden haberdar olmayı tercih ediyorlar.”

Sabahattin Ali- Kürk Mantolu Madonna

5. BASAMAK: KAHRAMANIM BİR

Kahramanını bir objeye benzetecek olsanız ne ile ilişkilendirirdiniz? Paragraf bütünlüğünde değerlendiriniz. (Sözcük sayısı 50-100)

6. BASAMAK: SEN OLSAYDIN...

Seçtiğiniz kahramanınızın yerinde siz olsaydınız nasıl bir yol izlerdiniz? Olaylar karşısında vereceğiniz tepkileri anlatan bir paragraf oluşturunuz. (Sözcük sayısı 50-100)

Örnek:

“Gregor Samsa bir sabah bunaltıcı düşlerden uyandığında, kendini yatağında dev bir böceğe dönüşmüş olarak buldu. Zırh gibi sertleşmiş sırtının üstünde yatmaktaydı ve başını biraz kaldırdığında bir kubbe gibi şişmiş, kahverengi, sertleşen kısımların oluşturduğu yay biçimi çizgilerle parsellere ayrılmış karnını görüyordu; karnının tepesindeki yorgan neredeyse tümüyle yere kaymak üzereydi ve tutunabileceği hiçbir nokta kalmamış gibiydi. Gövdesinin çapıyla karşılaştırıldığında acınası incelikteki çok sayıda bacak, gözlerinin önünde çaresizlik içerisinde, parıltılar saçarak sallanıp durmaktaydı. Bana ne oldu? diye düşündü.”



Dönüşüm romanının kahramanı Gregor Samsa, bir sabah korkunç bir haşereye dönüşmüş olarak uyanır. Sanki normal bir durummuş gibi gündelik rutinini düşünmeye devam eder. Peki, siz Samsa'nın yerinde olsaydınız, ne hissederdiniz?

7. BASAMAK: MEKTUBUNU YOLLAMA ZAMANI...

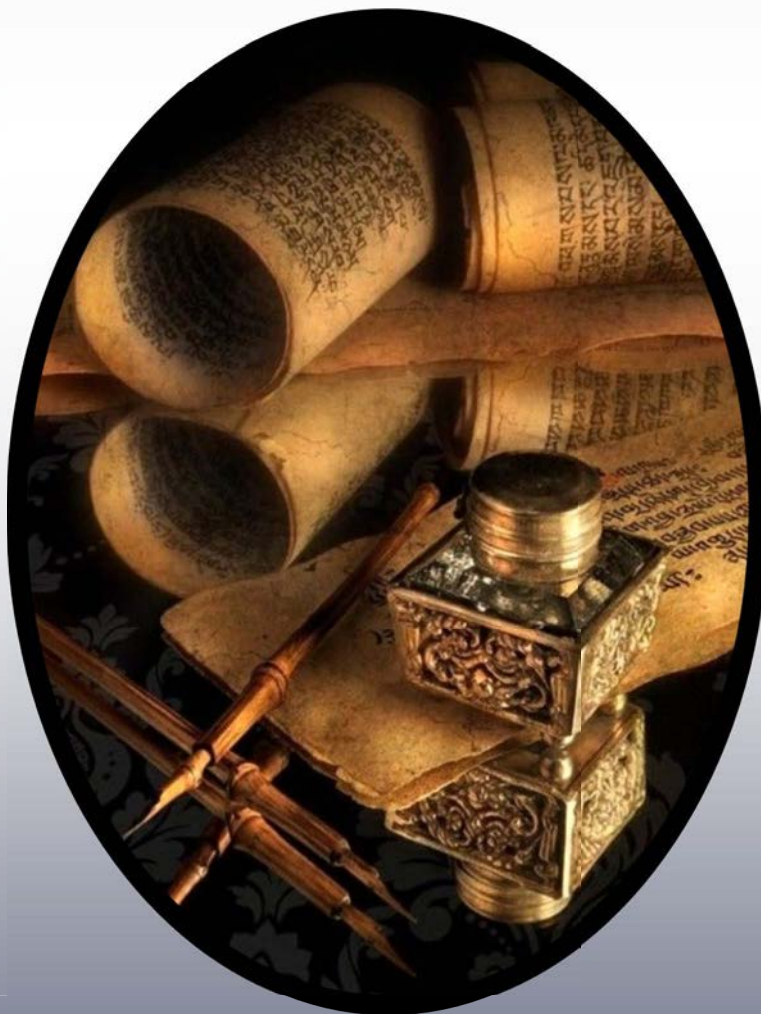
Son basamakta tüm yazdıklarınızı derlediğiniz, kahramanınıza söylemek istediklerinizi içeren bir mektup yazınız. Mektubunuzu yazarken mektup kurallarına uygunluğu da göz önünde bulundurmamayı unutmayınız.

Kitapçık hazırlanırken aşağıdaki kitaplardan yararlanılmıştır.

- ⇒ J. K. Rowling -Harry Potter
- ⇒ Cervantes—Don Kişot
- ⇒ Andersen Masalları - Pamuk Prenses
- ⇒ Oğuz Atay-Tutunamayanlar
- ⇒ Reşat Nuri Güntekin-Çalıkuşu
- ⇒ Kafka-Dönüşüm
- ⇒ Antoine de Saint-Exupéry -Küçük Prenses
- ⇒ Yusuf Atılgan-Aylak Adam
- ⇒ Haldun Taner-Şişhane'ye Yağmur Yağıyordu
- ⇒ Sait Faik Abasıyanık -Lüzumsuz Adam
- ⇒ Selim İleri-Müşamere
- ⇒ Dostoyevski-Suç ve Ceza

SIRA

SIZDE...



1. BASAMAK: NEDEN SEN?

Kahramanınızı araştırdınız mı? Seçtiğiniz masal, hikaye, roman kahramanınız hakkında araştırma yapmalısınız. (makale, film uyarlamaları ve kaynak kitaplardan faydalanabilirsiniz.) Neden bu kahramanı seçim sorusunun yanıtını paragraf bütünlüğünde açıklayınız.

GÜZEL VE ÇİRKİN MASALINDAN...

Neden Bella?

Yaşamımda tamamen doğruluğuna inandığım tek cümle :“Yüz gözünün gördüğü değil, gönül gözüyle gördüğündür.” Hz.Mevlana. Fransızca La Bella et la Bete, (Güzel ile Canavar) Fransız romancı Gabrielle-Suzanne Barbot de Villeneuve tarafından yazılmış ve 1740’ da yayımlanmıştır. Küçüklüğümden beri bana oldukça anlamlı gelmiştir. Çünkü en çok şikayet ettiğim sorunu güzel bir olay örgüsüyle ele almaktadır. Hem iç güzelliğin dış güzellikten çok daha önemli olduğunu hem de saf sevginin ne olduğunu anlatmaktadır. Masalın ana kahramanlarından biri olan Bella da dış güzelliğin büyüüne kapılmayan, iç güzelliğin gerçek güzellik olduğunu bilen genç bir kadındır.

NAZ BANOĞLU



ÇİZGİLİ PİJAMALI ÇOCUK ROMANINDAN....



Neden Shmuel ?

Benim kahramanım, 7.sınıfta okuma fırsatı bulduğum Çizgili Pijamalı Çocuk kitabındaki, tellerin öbür tarafındaki çocuk, Shmuel'dir. Peki ben neden bu karakteri seçtim ? Öncelikle bu çocuk bir Yahudi ve olay 2.Dünya Savaşında bir Yahudi kampında geçmektedir. Her gün geri dönüşü olmayan gezilere çıkan Yahudiler, Avrupa'nın bir tarafına dağıtılan sabunlar ve çekilen onca acı ve bağırsmanın

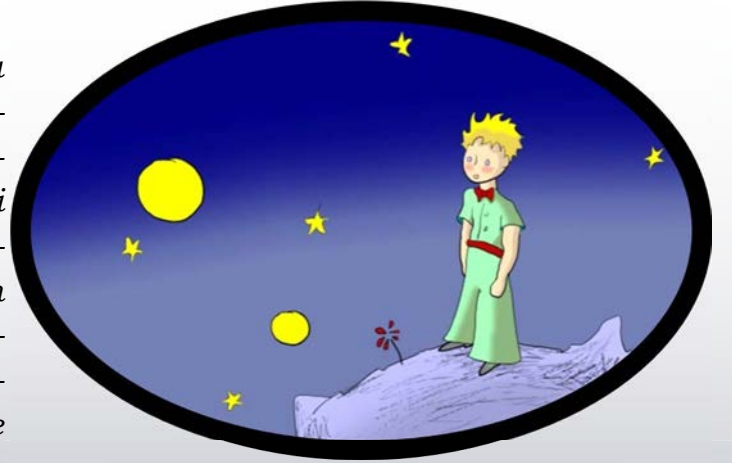
geldiği yer. Bu çocuk bütün bu olanlar arasında yaşamakta (!), annesi ve babasını görememekte ve arkadaşları ile oynayamamaktadır. Kahramanımın Shmuel olmasının bir diğer nedeni ise cesareti, yardım istemeyi bilmesi, bütün olanların yanında bir hayli nazik ve sakin kalmasıdır.

NERİS AYDEMİR

KÜÇÜK PRENS ROMANINDAN...

Neden Küçük Prens?

Benim kahramanım Küçük Prens. Ben bu kitabı okumadan önce çevremdeki insanlardan ismini çok duyardım. İnsanlar kitaptan o kadar hayranlıkla bahsederlerdi ki okumadan edemedim. İyi ki de okumuşum diyorum şu an. Bu kitap insanların yaşam diye adlandırdıkları bu koşuşturmada kaybettikleri, unuttukları çocukluklarını anlatıyor. Ben kendim de büyüdükçe sorumluluklarım artsa da, yaşım gereği olgunlaşsam da kendi benliğimi hiçbir zaman kaybetmemeye çalıştım. Bana göre bu kitap bunun çok iyi bir örneğidir. Bazı insanlara basit bir çocuk kitabıymış gibi de gelebilir. Ama bana göre yaşamımız boyunca unutmayıp kendimize sürekli hatırlatmamız gereken düşünceleri içerir.



“Senin dünyanda insanların aynı bahçede beş bin gül yetiştirirler... Ama yine de aradıklarını bilmezler. Aradıklarını bir türlü bulamazlar.” dedi. “Oysa aradıklarını bir gülde ya da azıcık bir suda bulabilirler.”

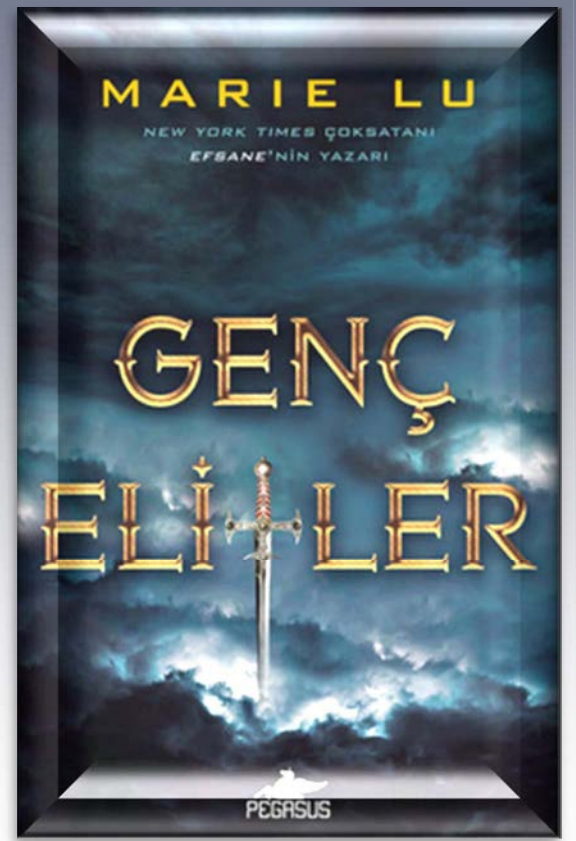
GÖKSU BULUT

GENÇ ELİTLER ROMANINDAN...

Neden Genç Elitler?

Ben Genç Elitler serisinin baş karakteri Adelina'yu seçtim, çünkü baş "kahraman" olmasına rağmen kitapta karşınıza çıkabilecek en kötü karakterlerden biri. Hatta, en kötü karakter bile diyebiliriz. Adelina benim dikkatimi çekti, çünkü başından geçen olaylar ve yaşadığı acılar onu çok değiştirdi. Aslında yaşadıkları değil de, içindeki "ruhlar" onu bu hale getirdi. Adelina'dan nefret etmek, onların onun yüzünden gerçekleştiğini düşünmek istiyorsunuz ama yapamıyorsunuz çünkü yaşadıklarını biliyorsunuz ve onu kötü karakter yerine koyamıyorsunuz, diğer bütün karakterleri koyamadığınız gibi. Hepsinin davranışlarının bir nedeni var ve en çok Adelina'nın nelerden geçtiğini biliyorsunuz.

TUĞÇE SOYSAL



PAMUK PRENES VE YEDİ CÜCELER MASALINDAN...

Neden Uykucu Cüce?

Ben masal kahramanım olarak uykucu cüceyi seçtim çünkü normal masal anlatılırken pamuk prensesin gözünden anlatılıyor. Ben bir de masalı uykucu cücenin ağzından dinlemek, onun duygularını bilmek istedim.

DENİZ MERİÇ



ÖLÜ OZANLAR DERNEĞİ ROMANINDAN...

Neden Neil Perry?

Beni en çok etkileyen karakterlerden biri de Ölü Ozanlar Derneği romanındaki Neil Perry'dir. Welton Akademisinde okuyan, yenilikçi öğrenci grubunun bir üyesi olan Perry; aslında uzun zamandır içinde tutsak ettiği tutkularının okula yeni gelen öğretmenin yardımıyla peşinden koşar. Maalesef sahip olduğu katı ve kuralcı baba, onun hayallerini elinden alır. Sanatçı ve narin bir kişiliğe sahip olan Neil, tüm bunlarla başa çıkarken bir yandan da tutkularının peşinden gitmek için birçok fedakarlık yapar. Fakat daha fazla dayanamaz ve babasının silahıyla kendi canını sonsuza dek alır.

DOĞA MUTLU

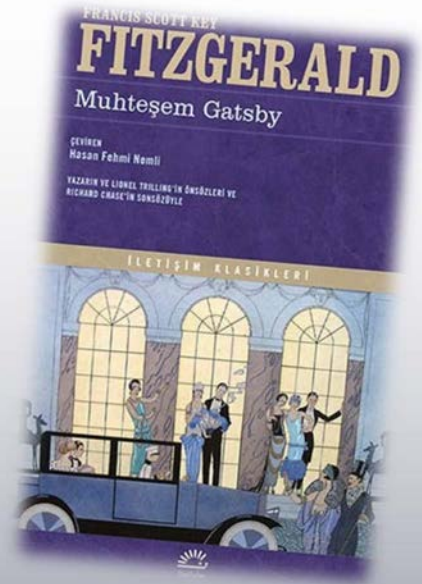


MUHTEŞEM GATSBY ROMANINDAN...

Neden Jay Gatsby?

Jay Gatsby okuduğum kitaplarda beni etkileyen nadir karakterlerden birisi. Jay, kitapta "Bay Gatsby" olarak geçen kişilik, bana aslında en kötü, en umutsuz anlarda bile romanda umut olarak nesnelenen o yeşil ışık ile umudun var olduğunu, hiçbir şekilde kaybolmadığını ve kaybolmayacağını gösterdi. Kitapta, nereden nereye geldiğini Nick'in sözleriyle şahit olduk. Fakat her şeyi olmasına rağmen sevdiği insana uzun yıllar boyunca ulaşmaya çalışması, sonunda ulaşip elinden yitirmesi de beni bir ayrı etkiledi doğrusu. Hayatı başarısından sevgisine, şöhretten hiçliğe kadar bütün boyutlarıyla yaşadığı için Jay Gatsby'yi yazma çalışma kahramanım olarak seçtim.

ECE CENGİZ



DON KIŞOT ROMANINDAN...

Neden Don Kişot?

Don Kişot'u seçmemin sebebi Cervantes'in Don Kişot ve Sanço Panço'yu kullanarak o zamanın edebiyatını alışılmadık bir şekilde eleştirmiş olmasıdır. Eleştirilerinin çok sayıda olmasına rağmen karamsar ya da iç karartıcı değildir. İnsana neşe katar. Cervantes'in canlandırmaya çalıştığı tip ile gerçeklik arasındaki fikir ayrılığının fazla olması kahramana merak salmamı ve kitaba ilgi duymamı sağlamıştır.

MUZAFFER EREN DURUKAN



MARTI ROMANINDAN...

Neden Jonathan ?

Martı Jonathan Livingston'ı seçmemin nedeni meraklı, toplumun kalıplarını kabul etmeyen ve asla vazgeçmeyen birisi olmasıdır. Jonathan, özgürlüğüne son derece düşkündür. Onun diğer martılar gibi olmak istememesi benim çok dikkatimi çekmiştir. Bütün zorluklara ve baskılara rağmen asla vazgeçmeyip uçmaya devam etmesi de benim bu karakteri seçmemde önemli bir etken olmuştur.

TAHA ÖZDORUK

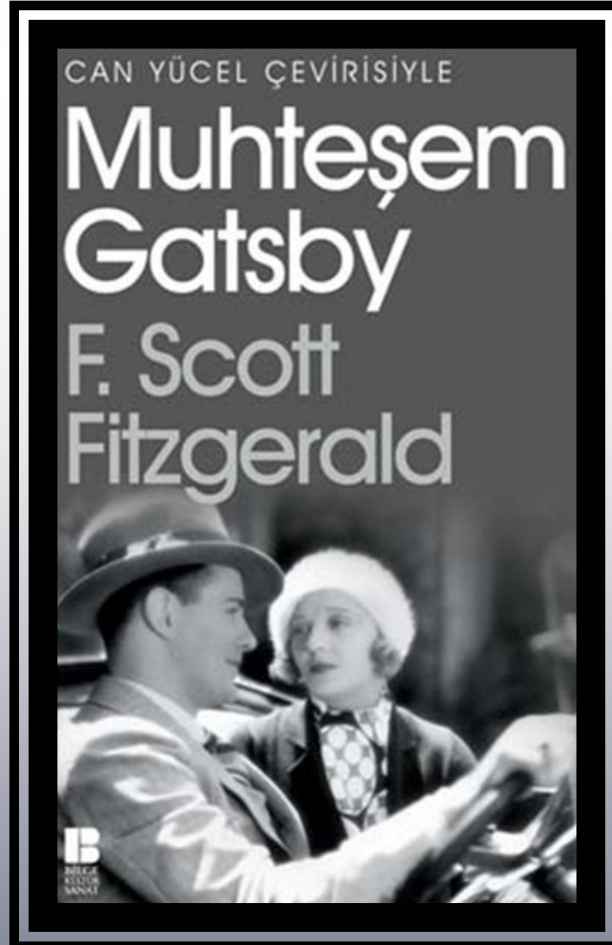
2. BASAMAK: KİMDİR BENİM KAHRAMANIM?

Kahramanınızı kısaca tanıtır mısınız? Roman, hikâye ve mäsaldaki duruşunu, olaylara katkısını paragraf bütünlüğünde açıklamalısınız.

Kim bu Jay Gatsby?

Jay Gatsby görünüş olarak hatırı sayılır derecede yakışıklı, 30 yaşlarında olan bir adam. Masmavi gözleri, altın sarısı saçları vardır. Gatsby, hayatta pek çok kişiye nazaran çeşitli olaylar yaşamıştır ve bu yaşadığı olaylar onun kitaptaki son haline gelmesine vesile olmuştur. Nick Carraway'in de dediği gibi "Yaşamınız boyunca dört beş sefer rastlayabileceğiniz türden, içinde sonsuz bir güvence barındıran o ender gülümsemelerden birine sahip bir adamdı O". Muhteşem Gatsby'miz, Amerika'da Caz Dönemi'nde şöhretinin zirve noktalarını yaşamaktadır. Kitabın sonunda da gördüğümüz üzere gizemlidir.

ECE CENGİZ



Kim bu Bruno?

Bruno, 2. Dünya Savaşı zamanında Nazi Almanya'sının Berlin şehrinde yaşayan bir çocuktur. Bruno'nun annesi ve babası dışında kendisinden küçük bir kız kardeşi vardır. Bruno'nun babası, askerdir. Bruno biraz hiperaktiftir ve arkadaşlarına önem verir. Berlin'deki yaşantısından çok memnundur ama babasının bir Yahudi kampının yanına tayini çıkınca kurduğu bütün hayatını bırakıp eskisinden daha kötü bir yerde yaşamaya başlamıştır.

ATA GÜNAYDIN

"Sen benim en iyi arkadaşımın, Shmuel," dedi. Bruno "Hayat boyu en iyi arkadaşım." ÇİZGİLİ PİJAMALI ÇOCUK

Kim bu Shmuel?

Shmuel, Out-With Yahudi Kampında kalmaktadır. O bölgenin sağlıksız koşulları ve yaşayamadığı çocukluğu yüzünden hastalıkları vardır. Fazla arkadaşı yoktur. Günün birinde tellerin arkasında olan, kendisinin o kampta bulunmasını sağlayan ve ortaklık eden bir adamın (!) oğlu ile tanışır ve kısa zamanda arkadaş olurlar. Ancak aralarında her zaman teller vardır. Bruno küçüklüğünden dolayı sormaması gereken sorular sorar ancak buna rağmen Shmuel bunu anlayış ve sabırla karşılamış ve arkadaş kalmalarını sağlamıştır.

NERİS AYDEMİR

Kim bu Sherlock?

Hayatını dedektifliğe adanmış biridir. Onun hakkında yazılan hikayelerde Dr. Watson ile çalıştığı ve hayatındaki tek arkadaşının da o olduğu bilgisi verilmektedir. Arkadaşının olmamasının sebebi bence egosu... İnsanlara üstten bakması ve onları küçümsemesi onu bir yandan özel kılmış bir yandan ise nefret edilen biri haline dönüştürmüştür. Kitaplarında sonuca çok küçük detaylardan ulaşılması onu ünlü kılmış ve bu sayede tanınmıştır.

ALİ MERT TANYILDIZ

Kim bu Severus Snape?

Sıska, soluk yüzü, kanca burnu, yapılı saçları ve kara cüppesiyle yarasaya benzeyen bir karakterdir. Hogwarts'a ilk geldiğinde Seçmen Şapka onu anında Slytherin'e seçmiştir. Mezun olduğunda da bir ölüm yiyen olmuştur. Onu ölüm yiyenlikten koparan şey de platonik aşkı Lily Evans'ın onun yüzünden tehlikeye girmesidir. Kendi yaptığı bir hatanın onun ilk ve tek aşkının ölümüne neden olan basamaklardan olması onu iyi tarafa çekmiştir.

POYRAZ AYET KELEŞ

Kim bu Jonathan?

Martı Jonathan Livingston, kendini diğer arkadaşlarından farklı görür onların amaçları sadece kendi karınlarını doyurmaktır. Jon için önemli olan şey ise karnını doyurmak değil uçmaktır. Uçma konusunda çok tutkuludur. Ailesi bu duruma tepki gösterir. Annesi, alçaktan uçmanın albatrosların işi olduğunu söyler ama Jon ailesini dinlemez ve uçma çalışmalarına başlar.

TAHA ÖZDORUK

Kim bu Mr. Meursault ?

Kahramanım, hayatında hiçbir şeyi umursamayan, duygusuz, işsiz ve anlamsız biri. Olaylara karşı tepkisiz ve somurtkan. Annesini kaybedip cenazesinde sigara içen, bu olay yüzünden sadece patronuna ne söyleyeceğini düşünen sıra dışı biri. Aynı durumu cinayetten yargılanıyorken de yapar. Kısacası farklı ve sıradan olmayan bir karakter.

ULUÇ ŞEKERGÜMÜŞ

3. BASAMAK: SORULAR... YANITLAR...

Kahramanınıza olay örgüsü ile ilgili üç soru sorabilme şansınız olsaydı bu sorular ne ile ilgili olurdu? Örnek üç soru yazınız.

SORULAR...SORULAR...

1. Hideo Tanaka, böyle bir oyun yaratma fikri nereden oluştu?
2. İnsanların bu oyunu bu kadar beğenip hayatlarının bir parçası haline getirmesini bekliyor muydun?
3. Böyle devrim yaratan bir oyunu insanlığa getirdiğin için pişmanlık duyuyor musun?



EGE CAFOĞLU

SORULAR...SORULAR...

1. Canavarı ilk gördüğünde ne hissettin?
2. Kasaba sakinlerinin seni kitap okuman yüzünden yargılamalarına üzülüyor musun?
3. Eğer canavar babanı bırakmasaydı ne yapardın? Annen olmadığı için aile kavramın sadece babandan ibaret eğer baban da olmasaydı ne yapardın?

NAZ BANOĞLU

SORULAR...SORULAR...

1. Ailen hayatının her zamanında sana karışıyor muydu?
2. Bay Keating olmasaydı bu duruma gelebilir miydin?
3. Bunca zorluğa göğüs gerdikten sonra neden intihar ederek çabalarını boşa çıkardın?

DOĞA MUTLU

SORULAR...SORULAR...

1. *En başa tekrar dönebilseydin yine Cesurlar grubunu seçer miydin?*
2. *Savaş esnasında en yakın arkadaşının sevgilisini aynı zamanda kendi arkadaşın da olan Will'i öldürmek zorunda kaldın. O anda neler hissettin?*
3. *İnsanlar sana inanmazken sen kendine nasıl inandın?*

İDİL YÜKSEKÜLKÜ

SORULAR...SORULAR...

1. *Yolculuğun süresince gittiğin gezegenlerdeki kişilerden en çok hangisi ilgini çekti ?*
2. *-Bu hayattaki en büyük hayalin nedir ?*
3. *-Bütün hayatın boyunca bir nesne olmak zorunda olsaydın bu ne olurdu ?*

GÖKSU BULUT

SORULAR...SORULAR...

1. *-Neden kendi hayatını kurtarmak varken kardeşini kurtarmayı seçtin?*
2. *-Enzo ölmemiş olsaydı Afsuni'yi yine de sever miydin?*
3. *-Violetta güçlerini kullanmana engel olmasaydı neler değişirdi?*

TUĞÇE SOYSAL

SORULAR...SORULAR...

- 1-*Nasıl bu kadar sabırlısınız?*
- 2-*Annenizi bıraktığınız için hâlâ pişman mısınız?*
- 3-*Babanız burada olsaydı onu affeder miydiniz?*

BÜLEND KETENCİ

SORULAR...SORULAR...

1. *Neden Bruno'nun olduğu tarafa geçmeyi hiç denemedin ve kaçırmaya çalışmadın?*
2. *Kamp sırasında yaşadıklarını bir kitap veya deftere yazdın mı?*
3. *Kampta yaşadıkların Sana neler hissettirdi?*

NERİS AYDEMİR

SORULAR...SORULAR...

1. Şövalye olmadan önceki hayatı nasıldı?
2. Şövalye olmak hayatını nasıl etkiledi?
3. Neden yel değirmenleriyle savaştı?

MUZAFFER EREN DURUKAN

SORULAR...SORULAR...

1. Cadılar gerçekten çok uzun yaşar mı?
2. Öldüğünüzde kaç yaşındaydınız?
3. Eğer geçmişe dönebilseydiniz Hansel ve Gretel'i yemek yerine onları yanınızda çalıştırmayı düşünür müydünüz?
4. Eviniz neden şekerden? Acıkınca evinizden parçalar yiyor musunuz?

ALARA KIRAZ

SORULAR...SORULAR...

- 1.Neden sürüyle birlikte hareket etmedin?
- 2.Neden ailenle birlikte olmak varken bu hayatı seçtin?

TAHA ÖZDORUK

SORULAR...SORULAR...

1. Wren'in davranışları ve sosyal becerileri yüzünden mi bu kadar içine kapanık oldun ?
2. Eğer "Simon and Snow" romanını okumasaydın, yazar olmayı yine de ister miydin ?
3. Annene ve Wren'e neden hiç hak vermiyorsun ?

SERA İZER

SORULAR...SORULAR...

1. Nasıl bu kadar umursamaz olabiliyorsun?
2. Annenin cenazesinde hiçbir şey hissetmedin mi?
3. Hiç evlenmeyi düşündün mü?

ULUÇ ŞEKERGÜMÜŞ

4. BASAMAK: ARTI VE EKSİLERİYLE KAHRAMANIM...

Kahramanınızın olumlu veya olumsuz yönlerini eleştirseydiniz neler söylerdiniz?

ARTI VE EKSİLERİYLE ..

Jay Gatsby, tam bir sembolik karakter... Amerikan Rüyası ve Caz Devri'ni anlatmak için kullanılmış. Jay Gatsby bana umudun en karanlık günde bile var olduğunu, filmde de en beğendiğim sahnelerden biri olan o puslu günde, parıldayan yeşil ışığa elini uzatarak onun var olduğunu aşıladı. Kendi yaşadıkları ile birlikte insanlar ve hayat hakkında fikirler verdi. Karakterin benim gözümde pek bir eksiği yoktu tek bir şey hariç, o da hep geçmişe dönmesi, bazen de orada kalmasıydı. Belki de bu, onun umudunu yitirmemesini, Daisy'yi beklemesini sağladı...

ECE CENGİZ

ARTI VE EKSİLERİYLE ..

Don Kişot'un saf olması olumlu bir durumdur. Ancak saflığı ve iyi niyetli olması başına çeşitli olayların gelmesine sebebiyet vermiştir. Herkes onunla dalga geçmektedir. Bu durum ve yel değirmenleri ile uğraşarak boş işler yapması, faydasız olması olumsuz bir yönüdür.

MUZAFFER EREN DURUKAN

ARTI VE EKSİLERİYLE ..

Kötü cadı yemeklerine iyi davranmaz ve aç gözlüdür. Kendine gelen yemekle yetinmez -Hansel ve Gretel- ve onları şişmanlatıp yiyeceği yemeğin miktarını arttırmaya çalışır. Bu özelliğinden dolayı da hatasını canıyla öder. Fakat unutmamalıyız ki bu insanlarda da olan bir özelliktir ve bizim için kötü olması sadece karnını doyurabilmek için yemek yemesidir.

ALARA KIRAZ

ARTI VE EKSİLERİYLE ..

Meursault hiçbir şeyi önemsemeyerek sigortalı bir iş için yaşam sevincini veren, herhangi duygusu olmayan bir karakter. Onu ne aşk acısı ne evlat kaygısı ne de aile sevgisi hayatta tutuyor. Bundan dolayı annesini kaybettiğinde bile bir şey hissetmedi. Bu durum aynı zamanda işini, özgürlüğünü, hatta ve hatta yaşama hakkını elinden aldı.

ULUÇ ŞEKERGÜMÜŞ

ARTI VE EKSİLERİYLE...

Kahramanımın artı yönü eksi yönünden daha az olabilir fakat artı yönlerinden en sevdiğim hayatta hiçbir şeyi kafasına çok takmaması, bir nevi boş yaşaması. Hayatta her şeyi çok takmamak gerekir. Eksi yönü ise; çok kararsız olması ve gereksiz şeylere ilgi duymasıdır. Her şeye rağmen kahramanımı seviyorum.

AYHAN ANIL ERYURTLU

ARTI VE EKSİLERİYLE...

Tris Prior kendine inanan, cesur ve fedakar bir karakter. Cesareti ona yapamazsın dedikleri her şeyi yaptırarak gücü aşıyor. Sevdikleri için kendini feda ediyor ve bu insanların ona inanmasını, attığı ve atacağı adımlarda ona güvenmesini sağlıyor. Ne var ki, hep kendi bildiğini okuması seri boyunca Tris'in başına bela açabiliyor. Yaşadığı olaylardan dolayı herkese güvenmemesi gerektiğini biliyor fakat güvenmesi gereken insanları da ön yargısıyla kırabiliyor.

İDİL YÜKSEKÜLKÜ

ARTI VE EKSİLERİYLE...

Adelina, aslında çok şefkatli ve nazik biri, arkadaşları ona sırt çevirmedikçe ve zorunda kalmadıkça sadık ama yaşadığı olaylar onun bu özelliklerini dışa yansıtmasına engel oluyor. Eksileri ise diğerlerine güvenmemesi ve diğerlerinin güvenini kazanamaması, diğerlerini korkutması. Ama onu suçlayamazsınız çünkü yaşadıklarını bir başkası yaşamış olsaydı, o da Adelina gibi davranırdı. Mesela, babasının ona şiddet uygulaması veya kardeşinin onun güçlerini kullanmasını engellemesi gibi. Onu eleştirebileceğimi düşünmüyorum.

TUĞÇE SOYSAL

ARTI VE EKSİLERİYLE...

Bana göre sizin en olumlu özelliğiniz , başınızda bu kadar dert olmasına rağmen hayattan vazgeçmemeniz, aileniz , eşiniz ve hatta arkadaşlarınız olmadan bile yaşamaya devam ettiniz. Hayata bir şekilde tutundunuz. Fakat maalesef kötü özellikleriniz iyi özelliklerinizi gölgede bırakacak kadar fazla. Arkadaşınızın olmaması , ailenizi reddetmeniz , asosyal bir adam olmanız , işinizin olmaması , aylak olmanız , bir kadınla uzun soluklu bir ilişki yaşayamamanız...

ÖYKÜ ÖZKÖK

5. BASAMAK: KAHRAMANIM BİR

Kahramanını bir objeye benzetecek olsanız ne ile ilişkilendirirdiniz? Paragraf bütünlüğünde değerlendiriniz.

SEN BİR OBJE OLSAYDIN...

Sizi bir objeye benzetsem ,bu obje siyah bir takım elbise giymiş bir reyon mankeni olurdu. Çünkü sizin hayatınız çok zor bir hayat , aynı simsiyah bir takım elbisenin içinde sıkılan biri gibi. Dışındaki siyahlıklar o kadar fazla ki içindeki asıl karakteri gölgede bırakıyor . Dışarıdan gözüken şey sadece siyah...

ÖYKÜ ÖZKÖK

SEN BİR OBJE OLSAYDIN...

Bay Gatsby'yi bir eşyaya benzetmem istenseydi eğer, onu mutlaka "Altın Köstekli Bir Saat"e benzetirdim. Saatin sıradan değil de altın olmasının sebebi ise onun diğer bütün insanlar dan daha değerli olduğun.

ECE CENGİZ

SEN BİR OBJE OLSAYDIN...

Eğer kahramanımı bir objeye benzetseydim bu obje yastık olurdu. Çünkü uykucu şirin uyumayı çok seviyor bu yüzden onu yastığa benzetirdim. Ayrıca insanlar yastıklarına sarılır ve ondan ayrılmak istemezler uykucu şirin de öyle bir kere sarılınca bağımlılık yapan ayrılmak istemediğiniz bir kişidir.

DENİZ MERİÇ

SEN BİR OBJE OLSAYDIN...

Kahramanım Bir Lamba... Çünkü sessiz, acı çeken biridir. İnsanların yardımına muhtaçtır. Kendi başına bir işe yaramaz. Sadece yer kaplar ama onu durduğu yerden alıp elektriğe takıp yanmasını sağlarsak içinde ne olduğunu görebiliriz. İnsanların el atması ile hayati bir değer taşıdığını anlarız ve dünyayı aydınlattığını görürüz. Tüm ışıklar kapandığında, orada durup yanacağına ve tüm dünyaya ışık saçacağını, kendi ışığını vereceğini hissedebiliriz ve ona yardım etmekten, yanında bulunduğumuzdan dolayı kendimiz ile gurur duyarız.

NERİS AYDEMİR

SEN BİR OBJE OLSAYDIN...

Martı Jonathan Livingston'ı bir şeye benzetecek olsaydım yukarı çıkan bir asansöre benzetirdim. Jonathan, ilk başta içinde sadece ailesi olan bir asansördür. Harekete geçer ve biraz zorlukla üst kata çıkar ve kapıları açılır. İçeriye martılardan birkaç tanesi daha gelir ve Jonathan'ın yukarıya çıkmasını iyice zorlaştırırlar. Jonathan bütün bu zorluklara rağmen pes etmez ve en üst kata çıkarak başarıya ulaşır.

TAHA ÖZDORUK

SEN BİR OBJE OLSAYDIN...

O'nu bir objeye benzetecek olursam bu soğutmayan bir buzdolabı olurdu. Çünkü yel değirmenleri ile savaşmış olması ne kendine fayda sağlar ne de başkasına. Aynı soğutmayan bir buzdolabı gibi hiçbir şeye hiçbir yararı yoktur. Boş işlerle yaşayıp, yaşlanıp ölüyor. Buzdolabı da bir gün birileri tarafından, bir işe yaramadığı anlaşılınca hurdalığa atılacak ve unutulacaktır.

MUZAFFER EREN DURUKAN

SEN BİR OBJE OLSAYDIN...

Ben karakterimi şekere benzetiyorum. Şekere benzetmemin nedeni kendisinin evinin şekerden olması değil. Masalda şeker gibi ortaya çıkıyor. En başta iyi gözüküyor, iyi bir izlenim veriyor. Oh, diyorsun sonunda Hansel ve Gretel barınacak bir yer buldular ama sonradan bu yerin iyi değil tam tersine hastalıklı bir yer olduğunu anlıyoruz. Ayrıca cadının kendi etkisi de böyle.Hansel'i kilo alması için besliyor fakat asıl yanı onları yerken daha lezzetli olsun diye besliyor.

ALARA KİRAZ

SEN BİR OBJE OLSAYDIN...

Karakteri bir eşyaya benzetecek olsam bu rahatlıkla herhangi bir 'şey' olabilirdi. İllaki bir eşyayı ele almak gerekirse bu 'top' olurdu. İşini yapmaktan başka bir amacı olmayan boş bir obje. İşini sevmiyor aynı zamanda. Vuruluyor, itilip kakılıyor ve bunun sebebi sadece duygularının olmaması. Duyguları olmadığı için kendini de ifade edemiyor. Bu onu, kötü bir durumdan daha da kötü bir duruma sokuyor. Çünkü insan hayatta bir yer edinebiliyorsa bunu duygusal veya mantıklı kararlara bağlayarak yapabilir.

ULUÇ ŞEKERGÜMÜŞ

6. BASAMAK: SEN OLSAYDIN...

Seçtiğiniz kahramanınızın yerinde siz olsaydınız nasıl bir yol izlerdiniz? Olaylar karşısında vereceğiniz tepkileri anlatan bir paragraf oluşturunuz.

BEN OLSAYDIM...

Karakterim Laurent'ı yerinde olsaydım kesinlikle insanları öldürmezdim. Neden kendi hayatım mahvoldu diye onlarınkini de mahvedeyim ki? Ben Laurent olsaydım, Helene'nin reddetmesine her ne kadar üzülsem de kendi yoluma bakardım. Elbette ki yaptığım her şey bana onu anımsatır ve hayat pes etmem için elinden geleni yapardı ama ben yine de pes etmezdim. Öfke kontrolü sıkıntım mı var? Gider doktor gerek psikolog gerekse yakınlarımdan yardım isterdim. Yine de pes etmez bir daha, bir daha denerdim. O da mı olmadı? O zaman Laurent gibi dürüstlükten kaçmaz, yaptığım tüm bu kötü şeyleri polise bir bir anlatır yaptıklarımı itiraf ederdim. Ben Laurent gibi saklanmaz, hayattaki tüm gerçekleri kabullenirdim.

ANZEL ERGÜNEŞ

BEN OLSAYDIM...

Küçük Prens için çok önemli bazı değerler var. Çevresindeki bazı kişiler onun için önemli olan bu şeyleri aşağılayabiliyorlar. Ben Küçük Prens'in yerinde olsaydım insanların benim için çok önemli olan şeyleri küçük görmelerine sinirlenirdim. O kişilerle aynı düşünceye sahip olmadığım için onları sevmeyebilirdim belki de. Ama Küçük Prens insanlar onu ne kadar sinirlendirse de, kırsa da o her zaman ılımlı yaklaşan taraf olup karşısındaki kişinin bazı şeyleri fark etmesini sağlamaya çalışmıştır. Ayrıca bir gün yeşeren o filizin Küçük Prens'e karşı olan tavrı da hiç hoş değildi bana göre. Küçük Prens'e karşı şımarık bir tavır sergileyip ona emirler yağdırmıştır. Ben olsaydım düzgün bir dille söyleyene kadar ona yardım etmezdim. "Eğer birisi milyonlarca yıldızın arasında bir çiçeği severse, mutlu olması için ona bakması yeter. Çiçeğim burada, buralarda bir yerde, der...Ama eğer koyun çiçeği yerse, bu, onun için aniden tüm yıldızların sönmesi demektir. Peki bu önemli değil mi?" (S.42)

GÖKSU BULUT

BEN OLSAYDIM...

Onun yerinde olsam Daisy'nin gelmesi için beklemez, bekleyemezdim daha doğrusu. Sonuçta hayat devam ediyor, hayatımıza yeni birileri geliyor, eskiler gidiyor, hayat koşullarımız zamanla değişiyor. Sadece bir insana bağlanmazdım ben, insanlar için değil, kendim için yaşardım. Ayrıca ben onun kadar esrarengiz olmazdım. Partilerde odamdan dışarı çıkıp insanlara karışırdım. Onun kadar şöhret sahibi olur muydum bilmiyorum ama kesinlikle o yeşil ışıktaki umut benim içimde de olurdu...

ECE CENGİZ

BEN OLSAYDIM...

Karakterimin masalda ölmesini oldukça yanlış buluyorum fakat bunda kendi payının da olmadığını söyleyemem. Eğer ben olsaydım ikisini de polis kelepçeleriyle kelepçeler gözümün önünde tutardım. Gretel'i, Hansel'i beslemesi için bağlamaması aslında işi yokuşa süren yer. Ayrıca şişmanlaması için çok beklemez, aç gözlülük yapmazdım. Kısaca karakterim gibi yemeğimle çok oynamaz, en kısa zamanda yerdim.

ALARA KİRAZ

BEN OLSAYDIM...

Benim olaylara bakış açım tamamen aksi yönde olurdu. Öncelikle annemi bilmediğim bir bakıcının merhametine teslim edemezdim. Ne kadar yaşlanırsa yaşlansın ne kadar hasta olursa olsun her zaman benimle olurdu. Ölümden kaçamayabilirim fakat o gelene kadar iyi yaşayıp yaşatabilirim. Bu kazanç olurdu benim için. Annem öldüğünde ise durum tamamen değişirdi. İşe gitmez, arkadaşlarımla, sevgilimle buluşmazdım. Cenazesine müthiş bir saygı gösterirdim ve yasını tutardım. Kısacası ben herkes gibi yapardım.

MUSTAFA ULUÇ ŞEKERGÜMÜŞ

BEN OLSAYDIM...

Eğer kahramanım yerinde olsaydım , temel amacım onunkiyle aynı olurdu. Kahramanımın temel amacı bir insana dönüşmektir. Eğer bende Pinokyo yerinde olsaydım , bende bir tahta olmaktan kurtulup arkadaşlarım gibi ,ustam gibi bir insan olmak isterdim. Tabi ki çoğu davranışım Pinokyo'nun davranışlarından farklı olurdu.Eee tabi şahsımı Pinokyo'dan daha mantıklı ve zeki olduğumu düşünerek eğer ben Pinokyo'nun yerinde olsaydım hedefimde daha çabuk ilerlerdim.

ALİ BENGİ

BEN OLSAYDIM...

Ben onun yerinde olsaydım yel değirmenleri ile savaşmazdım. Bunu n yerine daha faydalı bir iş yapardım. Yel değirmenleriyle savaşmasının nedeninin onları düşman olarak görmesi olduğunu da düşünürsek Don Kişot'un şövalye romanına kendini ne kadar çok kaptırdığını anlarız. Ben olsam zaten hiç böyle gereksiz hayaller kurup peşinden koşmazdım diyemem çünkü belki de eğlenceli olabilirdi. Ölmeden önce tüm servetini köyde yaşayan fakirlere bırakması da önemli bir detaydır. Ben de onun gibi yalnız olsam benden geriye kalanların yaşadığım yerdeki fakirlere dağıtılmasını isterdim.

MUZAFFER EREN DURUKAN

7. BASAMAK: MEKTUBUNU YOLLAMA ZAMANI...

Son basamakta tüm yazdıklarınızı derlediğiniz, kahramanınıza söylemek istediklerinizi içeren bir mektup yazınız. Mektubunuzu yazarken mektup kurallarına uygunluğu da göz önünde bulundurmayı unutmayınız.

16.04.2018

İSTANBUL

Sevgili “Muhteşem” Gatsby,

Seni seçmemin en büyük sebebi, bende yarattığın umudun hiçbir zaman sönmeyeceği, yeşil ışığın hayatımızın sonuna dek bizim için orada durup parlamayı sürdüreceği düşüncen. Hayatından tam olarak “Nereden nereye...” sözünü söyleyebilecek bir şekilde ayrıldın. Hiç beklemediğim olaylar yaşadın, hayat işte, neler olup ne olamayacağını tahmin edemiyoruz, geliyor geçiyor... Bana umudumu yitirmemem gerektiğini, istediğim şeylere sonunda ulaşabildiğimizi anlattın. Gizemli kişiliğin, herkesin ismini duyup hiç seni görmemesi, görse de kim olduğunu bilmemesi, beni etkiledi. Sevdiğin insana tam ulaşip sonra yine elinden yitirmen, senin de yaşadığın kalp kırıklığını hissetmemi sağladı. Çok büyük ve şöhretli bir kişilik haline gelmen bana insan ırkı olarak kafamıza koyduğumuz her şeyin gerçek olabileceğini tam anlamıyla gösterdi. Bazı sorular oluştu kafamda kitabı okurken, mesela neden Nick sana “Muhteşem Gatsby” dedi, hangi anlamda muhteşemsin? Görünüşünün öyle olduğu kesin ana merak etmedim değil J Ya da mesela “Neden bu kadar gizemlisin ve bilinmezlik düşkünüsün?” sorusunu sormak isterdim sana. Benim her gün gördüğüm ama bakmadığım, fark etmediğim bazı şeyleri kitaptaki semboller aracılığıyla fark etmeme katkıda bulundun. Kitabın sonunda senin adına üzülmedim de değil. Hiç beklemediğim bir son oldu açıkçası. Hayatta senin kadar fazla bir deneyimim olmadığından belki de, Daisy’yi neden bekledin? Başka insanlar bulamadın mı hiç? Ya da “Hayata devam edebilmek için geçmişi arkada bırakmak gerekir.” lafına katılır mısın sen? Gözüme çarpan, beni düşündüren bir yanın da var tabi ki... Özellikle Daisy konusunda geçmişte takılı kaldın. Çay davetindeki heyecanın benim yüzümde bir gülümseme yarattı. Bu hayatta heyecan da gerek tabi. Bak o heyecanın olmasaydı Daisy ile yıllar sonra konuşup görüşemeyecek, sarılamayacaktın. Bana bu hayat, daha çok insanlar, hakkında biraz daha bilgi sahibi olmamı sağladığın için teşekkürler. Hayata ve olaylara karşı sahip olduğum perspektifi birazcık da değiştirebildiğin, geliştirebildiğin için teşekkürler azizim.

Şöhretini hak eden Muhteşem Gatsby umarım hep hatırlanırsın,

Sevgiler

ECE CENGİZ

Sevgili Cesur Kız,

Kendi grubunu seçtiğin andan, “uyumsuz” olduğunu öğrendiğin ana Tobias ile tanıştığın andan annen hakkındaki gerçekleri öğrendiğin ana grupsuz kalma korkusu ile yüzleştiğin andan “uyumsuzların” asıl amaç olan insan grubu olduğunu öğrendiğin ana kadar ben de seninle birlikteydim. Yaşadığın her macerada, karşına çıkan her zorlukta senin kadar heyecanlandım. Cesaretin ve kendinden emin duruşun macerayı okurken zamanın nasıl geçtiğini anlamamama sebep oldu. Maceranın sonunda tam her şeyin bittiğini zannederken kendini feda etmen ve bunu arkanda seni seven insanlar olduğunu bilerek yapman bana “İşte, gerçek kahraman bu!” dedirtti. Tam anlamıyla “uyumsuz” olan tek kişi olmanın bilincindeyken inandığın şeyden asla vazgeçmedin ve bu oyunun asıl amacının sen ve senin gibiler olduğunu herkese kanıtlandın. Macerayı okurken kafamda yüzlerce soru oluşmuştu ama en merak ettiğim kendine olan inancını nasıl koruduğundu. Bunu nasıl başardın? Bırakıp gitmek, saklanmak bu kadar kolayken seni kalıp savaşmaya iten şey neydi? En başa dönebilseydin tekrar Cesurlar grubunu seçer miydin? Arkadaşını öldürmek zorunda kaldığın o anda neler hissettin? Kafamda oluşan bu soruların cevabı senin kafanın içinde ve onları duymayı o kadar çok istiyorum ki.. Sen hep bir yapboza benzetmişimdir. Her bir özelliğini birleştirmeden kullandığında bir işe yaramazken birleştirdiğin anda ortaya tamamen farklı bir resim çıkartıyorsun. Tıpkı yapbozun birbirinden farklı parçalarının birleşmesi gibi. Maceran boyunca yaptıklarını anlamaya ve “Ben olsaydım ne yapardım?” diye düşünmeye çalıştım. Yaşadığın ütopyaada olmak ve seninle tanışmayı çok isterdim. Benim için bir karakterden fazlası oldun ve olacaksın. Cesaretini ve inancını asla kaybetme.

Sevgiler

İDİL YÜKSEKÜLKÜ

Sevgili Sindirella,

Küçük yaşta anneni kaybettin ve hayatının geri kalanını senin için en değerli insan haline gelen babanla birlikte, annen olmadan geçirme düşüncesine bile henüz alışmamışken baban başka bir kadınla evlendi. Üstelik bu evlilik sonrasında annenden sana ve babana miras kalan tek şey olan evinizi sadece bir üvey anneyle değil aynı zamanda onun iki kızıyla da paylaşmak zorunda kaldın. Üvey kardeşlerinin şımarıklığı ve kendini beğenmişlikleri de cabası. Tam hayatın daha ne kadar kötüleşebilir diye düşünürken bir de annenin yokluğunda ihtiyacın olan anne sevgisinin eksikliğini onun sevgisiyle doldurmaya çalıştığın babanı da kaybetmen seni üç cadıyla ömür boyu sürececek bir hizmetli hayatına mahkum etti. Berbat şeyler yaşadın ancak bunların hiçbiri seni iyi kalpli biri olmaktan uzaklaştıramadı. Aksine yaşadığın her kötü şey seni daha iyi birine dönüştürdü. Üvey annen ve üvey kardeşlerin tarafından hor görüldün, aç bırakıldın, kendi evinde hizmetli muamelesi gördün, sen onların her isteğini yerine getirirken onlar gün geçtikçe senden daha çok nefret ettiler. Tüm bunlara rağmen sen yine de onlara acıdın. Bu kadar kötü kalpli olmalarına rağmen onlara acıdın ve hayatlarını seninkini zorlaştırmaya adanmış bu cadılara merhamet ettin. İşte kahramanım olarak seni seçmemin sebebi de buydu. Sen ne olursa olsun iyilikten ve umut etmekten vazgeçmedin. Cidden nasıl sana yaptıkları şeylere rağmen onlara karşı bu kadar iyi olabildin? Seni bazen bir kum torbasına benzetiyorum. Hani kum torbasının amacı karşı-sındakinden ağır darbeler almak ancak daha ağır darbelere maruz kalmak için orada öylece durmaktır ya, sanki “Beni yenemezsin.” der gibi. Sen de aynı böylesin işte. Ne kadar kötü muamele görürsen gör yine de dimdik ayaktasın ve hiçbir darbe seni iyilikten vazgeçiremiyor ve umarım asla da vazgeçiremez. Hep böyle kal ve iyi kalpli olmaktan sakın vazgeçme. Çünkü iyi kalpli olduğunda karşındakine galip gelemesen bile kendine galip gelirsin her zaman.

Sevgiler

ZEHRA EMİRZEOĞLU

Sevgili Anna,

Yaşadığın hayat beni çok derinden etkiledi. Hayata ve yaşadığın olaylara karşı güçlü duruşunu örnek almak için çabalıyorum ve bu konuda seni tüm içtenliğimle tebrik ediyorum. Eski yaşadığın hayat aslında birçok insanın kıskanarak baktığı bir hayattı. Ama kimse hayatının zorluklarından haberdar değildi. Her şey dışardan güzel gözükse de aslında içi pek o kadar da güzel değildi. Evliydin, zengin bir hayat yaşıyordun, ufak bir çocuğun vardı ama kocanla sorunların seni bu hayattan soğutuyordu. Kocanın sana olan sevgisinden emin olamıyordun. Çocuğun seni bu hayata bağlayan en büyük sebeplerden biriydi. Çocuğundan vazgeçemiyordun ve ona çok bağlıydın. Ancak ruhun bitkin-di. Kocanın sana olan ilgisizliğinden bıkmıştın. Huzurlu bir ilişkiniz vardı ama monotonluğu seni yoruyordu. Bu yüzden de alışık olduğun o monoton ama her şeyin iyi olduğun hayattan gitmek istiyordun. Hayatında heyecan olsun istiyordun aşkın peşinden koşmak istiyordun. Her şeyi geride bırakıp gerçek mutluluğu arıyordun. Aslında düşününce bu isteğini çok mantıklı buluyorum. Herkes mutlu olmak ister ve sen bu hayatta gerçekten de mutlu olamamışsın. Bu yüzden de Vronski'ye olan sevgini yadırgamıyorum. Sadece sana söylemek istediğim iki şey var. Bunlardan biri, yaptıklarının sonuçlarını üstlenmelisin. Vronski ile olan ilişkin yasaktı. Alexis ile olan hayatını ve çevreni kaybedeceğini biliyordun. Ama kocanla boşandıktan sonra eski hayatını kaybettiğin için sinir krizlerine girmeni doğru bulmadım. Sen her şeyi öngörerek bu ilişkiye girdin bu yüzden sonuçlarına katlanmalıydın. Bir diğer söylemek istediğim şey de, yaptıklarının sonuçlarına katlanırken bunlardan kaçmamalısın. İntihar etmek yaşadıklarından kaçmaktır. Ve ne yaşarsan yaşa intihar hiçbir zaman çözüm olmamıştır. Arkada bıraktıkların için intihar etmek bir ihanettir. Keşke intihar yerine yüzleşmeyi tercih etseydin. Eski hayatındaki gibi güçlü olduğun kanıtlardın. Ama yine de her şeye rağmen sen güçlü bir kadınsın. Senden öğreneceğim çok şey var.

Sevgilerimle...

EMİNE SENA GÜVEN

16.04.2018

İSTANBUL

Sevgili Bay C,

Sizi ilk tanıdığım da çok normal biri olarak düşünmüştüm. Fakat sizi diğer hikâyelerdeki karakterlerle kıyasladığımda diğer hikâyeler bana çok normal geldi. Size olan merakım diğerlerine göre daha fazlaydı. Ayrıca sizin nasıl biri olduğunuzu, hayatınızı ve yaşamla olan mücadelenizi merak ettim. Hayata bu kadar karşı olmanız ve umursamamanız size olan ilgimi ve merakımı artırdı. Kişilik özellikleriniz şekillenirken büyük zorluklar çektiniz. Sizin iyi özelliğinizle kötü özelliğinizle sizi çok beğendim. Hayatınızı kendiniz şekillendiremediniz ve hayatın zorluğuyla mücadele etmeyip yenilgiyi kabul ettiniz açıkçası bu davranışınızı hiç takdir etmedim. Siz tek bir karaktere bürünmemişsiniz. Ruh haliniz hep değişiyor. Toplumdan kendinizi soyutlamanız, örf ve adetlere karşı olmanız çok ilgimi çekti ve bu adam neden böyle ve böyle davranmasının sebebi ne gibi kendime sorular sordum. Bu mektubu yazarken sizi dergiye benzettim. Dergiler türlü konulardan oluşur ve bir tema vardır ve alt başlıklarına ayrılır siz de tek bir kişilik altında birden fazla özelliğiniz var. Şu üç soruyu sormadan edemiycem. Sevgi size göre ne anlama gelir, hayat kaynağınızı nereden alıyorsunuz ve nereden güç buluyorsunuz ve geçmişte yaşananlar sizin kişilik özelliklerinizin oluşumuna nasıl etki etti. Bu soruları bana açıklarsanız sevinirim.

BAKİ ORHUN ALKAN

Sevgili Küçük Prens,

*Seni tanımadan önce etrafımdaki neredeyse herkesten namını duymuştum. Herkes seni o kadar anlatırdı ki hep merak ederdim. İlk başlarda basit bir çocuk kitabıymış gibi görünürdü. Ama daha sonra bu görüntünün “büyük adamların” kaybettikleri çocukluklarını yansıtmak amacıyla yapılmış olduğunu anladım. Bana göre sen her ne kadar örnek alınması gereken bir karakter olsan da bazı kişilere karşı acımasız davranmak gerekebilir. Kitaptaki çiçeğin kabalığına ses etmeyip onun isteklerini yerine getirmen senin iyi niyetini gösterir. Ancak bazı insanlara karşı kendimizden fazla taviz vermeme-
liyiz. Yoksa şımarık ve açgözlü olanlar senden daha fazlasını isteyebilir. Sana söyleye-
bileceğim tek öneri bu.*

Sen gerçekten hayalleri ve umutları olan birisin. Yaşım henüz küçük olmasına rağmen eskisi kadar hayalperest olmadığımı düşünüyorum. Sanki büyüdükçe elimizdeki sıra dışı, alışılmamış bütün fikirler alınıp yerine bizi sıradanlaştıran özellikler veriliyor. Ancak sen insanların korumayı başaramadığı, benliklerinin derinliklerinde kaybolmuş çocuklukları gibisin. Kitabını her okuduğumda tekrar tekrar anlıyorum bu hayatla ancak bazı şeyleri şakaya vurarak, umursamayarak başa çıkabileceğimizi. Seni tanıdığımda bazı küçük şeylerin aslında ne kadar özel ve mucizevi olaylar olabileceğini anladım. İnsanların belki de toplumdaki çekindikleri için sakladıkları çocukluklarının önemini seni tanıyınca anladım. Biliyor musun? Benim aklıma seni düşününce ilk yıldızlar gelir. Çünkü büyük bir adamın rafa kaldırdığı çocukluğuna bir daha dokunamayacağı gibi biz de yıldızlara dokunamayız. Varlıklarını hissedip elimizi uzatsak deşebileceğimiz gibi düşünürüz fakat bizden çok uzaktadırlar.

Seni çocuk kitabı zanneden kişiler hala olabilir. Bence bu düşünceleri yere göğe sığdıramadıkları egolarındandır. Bir kitabı kapağına göre yargılamamak gerektiğini anlamalıdır. Kitapta da denildiği gibi hiçbir büyük adam koyunun çiçeği yiyip yemediğinin ne anlama geldiğini, ne denli önemli olduğunu anlayamaz. Sen de sakın onların ne dediğini düşünme. Bırak “büyük adamlar” kendi renksiz dünyalarında içlerindeki o koca boşlukla yaşamaya devam etsinler, tabi eğer buna yaşamak denirse. Asla deşişme

Sevgiler

GÖKSU BULUT

Sevgili Jon,

Sana şuan bu mektubu yazıyorum çünkü senin karakteristik özelliklerini ve yaptıklarını takdir ediyorum. Sende en beğendiğim özellik meraklı biri olman. Merakını ve azmini birleştirdiğinde yapamayacağın hiçbir şey yok. BU iki özelliğin birleştiğinde toplumdaki hiç kimse, annen olsa bile, yoluna çıkamıyor ve başarıya ulaşıyorsun. Toplumun kalıplarına uymak gibi bir derdin olmadığı için hedefine daha kolay ulaşabiliyorsun.

Diğer martıların işi sadece yemek bulup karnını doyurmakken sen, bu kalıptan kendini çıkartıp bambaşka bir amaca yöneldin. Herkes alçaktan uçmanın albatrosların işi olduğunu söylemesine rağmen sen onları dinlemeyip adım adı yoluna devam ettin ve en sonunda başarıya ulaştın ve bu beni mutlu etti.

Sana sormak istediğim birkaç soru var. Neden sürüyle birlikte hareket edip normal bir martı olarak hayatına devam etmedin? Neden ailenle birlikte olmak varken böyle yaşamayı seçtin? Belki de hayatında hiçbir değişiklik yapmasaydın daha mutlu olacaktın.

Eğer ben seni bir objeye benzetecek olsaydım, yukarı çıkan bir asansöre benzetirdim. Sen, ilk başta içinde sadece ailesi olan bir asansördün. Harekete geçtin ve biraz zorlukla üst kata çıktın. İçeriye martılardan birkaç tane daha girdi ve senin yukarıya çıkmanı iyice zorlaştırdılar. Sen, bütün bu zorluklara rağmen en üst kata çıktın ve başarıya ulaştın.

Eğer ben senin yerinde olsaydım senin yaptığın şeyleri yapmazdım. Yemeğimi yer, işime bakardım. Ben senin gibi meraklı biri değilim. Kendimi o kadar riske atmazdım. Ailem ve arkadaşlarım bana yeter de artardı.

Bana çok şey öğrettin. Bunun için sana teşekkür ederim. Umarım mektubuma cevap yazarsın.

Sevgilerimle

TAHA ÖZDORUK

Sevgili Don Kişot,

Şu an bu mektubu yazmamın sebebi senin karakterinin neredeyse her açıdan ilginç olması. Ben seni beş veya altı yıl önce tanıdım. Yani yaklaşık olarak dördüncü veya beşinci sınıftayken. Açıkçası başına gelen olaylar oldukça komik. Seni seçmemin en büyük nedeni komikliğin ve saflığın.

Saf olman her zaman başına iyi şeyler getirmedi. Başına fazlasıyla olumsuz olaylar da geldi. Bu olayları okurken bir yandan senin adına üzülmüştüm ama bir yandan da oldukça komik gelmişti.

Benim sana sormak istediğim bir soru var. Neden yel değirmenleriyle savaşıyorsun? Bence yel değirmenleri ile uğraşman çok faydasız bir şey, onun yerine geçimini sağladığın tarıma yönelmen çok daha mantıklı olurdu senin için. En azından boş bir işle uğraşmak yerine ekmek parası kazanırdın. Seni soğutmayan bir buzdolabına benzetmemin sebebi de yel değirmenleriyle savaşman. Bu karşılıksız savaş ne sana fayda sağlar ne de topluma. Aynı hiçbir şeye hiçbir yararı olmayan, soğutmayan bir buzdolabı gibi. Ben senin yerinde olsaydım böyle boş işlerle hiç uğraşmazdım, kendimi şövalye romanına bu kadar kaptırmazdım. Takdir ettiğim yönlerinden biri ise ölümünden önceki vasiyetin. Öldükten sonra tüm servetini köyündeki fakirlere bırakman oldukça güzel bir davranıştı bana göre.

Mektubumun sonlarına gelirken seni hem olumlu hem olumsuz davranışlarıyla benimsediğimi bilmeni isterim. Cervantes'in "Don Kişot" romanında canlandırmaya çalıştığı Don Kişot tipi ile gerçeklik arasındaki farkların fazla olması senin karakterine ilgi duymamı sağladı.

Kendine iyi bak fakir ama gururlu şövalye...

MUZAFFER EREN DURUKAN

Sevgili Mersault,

Sana bu mektubu yazma sebebim tamamen seni merak ediyorum. Bir insan nasıl bu kadar "yabancı" olabilir? Yaşadığımız toplumda alabildiğine tabu ve basmakalıp düşünce varken sen hepsinin arasından nasıl böyle sıyrılabildin? Evet cezayı çektin ve bu ağır bir cezaydı. Fakat bunu düşünememen bile başlı başına bir başkaldırıydı. Ben modern toplumda öğrenci denen sınıfın bir kölesiyim. Kitap okumaktan nefret edip her gün okumaya maruz bırakılan bir çocuk. "Yabancı"yı okuduktan sonra olaylara bakış açım bütünüyle değişti. Türk edebiyatında aynı konuyu işleyen benzer romanlar da okudum fakat hiçbiri aynı hazrı yaşatmadı.

Benim sana soracağım birkaç soru var; Aslında bu soruları cevaplamanın senin için çok da kolay olacağını sanmıyorum çünkü soracaklarımın sende yanıtı olsaydı, yaşam tarzın veya bakış açın farklı olurdu. Öncelikle, annenin cenazesinde gerçekten hiçbir şey hissetmedin mi? Birçok insan için, hatta sen hariç her insan için dünya üzerinde anneden kıymetli varlık yoktur. Hatta ve hatta anneye edilen bir küfür, eden kişinin ölümüne bile sebep olabiliyorken sen nasıl da bu kadar umursamaz olabiliyorsun?

Herkes hayatında en azından bir defa evlenmeyi düşünür. Evlilik duygusal olarak bir bağ da gerektirir. Bunun sende olmadığı kanaatindeyim lakin yine de bir şeyler hissediyor olsaydın hayatını birleştireceğin kadını merak ederdim. Kıskanır mıydın? Aşık olur muydun? Aldatır mıydın?

Ben mektubumda sadece gözlemlerimden faydalandım fakat hiç kendi düşüncemi göz önünde bulundurmadığımı fark ettim. Bu paragrafta biraz da ona kafa yormak istiyorum. Evet. Ben olsaydım ne yapardım? Ben olsaydım, olaylara bakış açım tamamen farklı olurdu. Her şeyden önce annemi, bilmediğim birinin merhametine emanet edemezdim. Ne olursa olsun, belki iyi yaşamak değil de "iyi ölmek" herkesin hakkı. Annemi de ölene kadar iyi yaşatmaya çalışıp mutlu bir şekilde sonsuzluğa uğurlayabilirdim. Elimden geldiğince yardımcı olmaya gayret ederdim. O öldüğünde ise hayat işleyişim tamamen değişirdi. Ne dava olurdu ne de başka bir şey. Cenazesini saygılı bir şekilde düzenlettikten sonra herkes gibi yaşamaya devam ederdim. İşte bu yüzden öldükten sonra hatırlanacak olan sensin. Bizim gibi sıradanlar herkes gibi yaşayıp herkes gibi ölürlükler.

Saygılarımla,

ULUÇ ŞEKERGÜMÜŞ

Sayın Cadi,

Öncelikle sana böyle seslenişimi mazur gör fakat sana seslenecek farklı bir isim bulamadım. Masalda ne yazık ki ismin geçmiyor. Bu mektubu yazmamın daha doğrusu bu mektubu sana yazmamın amacı herkes tarafından kötü anılsan da bende çok farklı düşünceler uyandırdığını ve benim için Hansel ve Gretel'den daha iyi bir karakter olduğunu bilmen. Sen benim okuduğum ilk masalımda tanıştığım ilk kötü karakterim, ilk korkulu rüyamsın. Merak etme, sonradan anladım senin kötülüğünün biz zavallı güçsüz insanların yorumu olduğunu.

Hansel ve Gretel -evet seni öldüren kız ve erkeğin ismi bunlar- senin evini üvey anneleri yüzünden kapı dışarı edildiklerinde ormanda gezerken bulmuşlardı. Hani senin evin şekerden ya karınları acıkınca evin gözlerine bir güzel gözükmüş olsa gerek. Sahiden evini nasıl yaptın? Büyüyle mi yoksa oturup şekerden tuğlaları mı dizdin? Hep merak etmişimdir de.

Keşke Hansel ve Gretel'e -yemeğine- iyi davransaydın ve daha az açgözlü olsaydın. Bak, fark ettiysen açgözlü olmasaydın demedim çünkü bilirsin biz zayıf insanlar da oldukça açgözlüyüzdür. Ruhumuzun zayıflıklarını ne yaparsın? Belki o zaman karnın tok olurdu ve ölmemiş olurdun. Ben senin yerinde olsaydım ikisini de kelepçeler gözümün önünden ayırmazdım ve ikisini birden şişmanlatıp öyle yerdim. Bir de belki isimlerini sorardım. Eee, nimete iyi davranmak lazım. Bu mektubu okuduktan sonra geçmişe dönüp benim sana önerdiklerimi yapar mıydın merak ediyorum açıkçası.

Seni her zaman şekere benzettim ama bu benzetme evinin şekerden olmasından değil, önce onları kilo almaları için besliyorsun sonra da zarar vermeyi planlıyorsun. Sözlerim seni yanıltmasın. Sen sadece herkesin yaptığı gibi yaşamak için yemek yapıyordun. Arada böyle iş kazaları olur fakat dilerdim ki benim önerdiğim taktiği uygulamış olsaydın da yanarak sanki tanrısal bir bedel ödermiş gibi ölmeseydin.

Saygılarımla

Büyük Hayranın

ALARA KİRAZ

Sevgili Pinokyo'cuğum

Öncelikle bu mektuba seni sevdiğimi belirterek başlamak istiyorum. Yani bunu belirtmem gerek yoktu aslında , kim mektup yazar aciz , yalancı bir tahtaya. İnsanların gözünde öylesin .Seni okuyan herkes senin yalancı ve aciz bir tahta olduğunu düşünüyor. Eee tabi çocuklar hariç , onlar seni sever çünkü onların senin gibi burnu uzamıyor. Masalda görüyorlar ya çok önemli bir şey sanıyorlar. Yani diyeceğim o ki, insanlar sana dar bir çerçeveden bakıyorlar , yetişkinler seni aciz ve yalancı olarak görürken çocuklar da seni sadece burnu uzayan bir ucube olarak görüyor. Ben ise sana geniş çerçeveden bakan bir insan olarak sana bakınca hırs görüyorum çünkü sen ömrün boyunca amacın uğruna hiç pes etmedin. Hiç pes etmemen senin hırslı bir kişiliğe sahip olduğunu gösterir. Sana sormak istediğim bazı sorular var. Bu sorular her ne kadar merak etsem de burnunun en fazla kaç cm uzadığı gibi basit sorular değil. Eee tabi bu sorular seni aristokrat seviyesine çıkartacak kadar entelektüel ve seni düşündürecek sorular değil. Hep merak seni okurken hiç vazgeçtin mi ya da umutsuzluğa düştün mü insan olmaya çalışırken .Bir de merak ettiğim bir detay daha var şimdi sen aşırı derecede insan olmaya çalışan ve insan olma hayaliyle yaşayan bir oyuncak tahtasın. Aslında sana bir oyuncak tahtasın demem ayıp oldu. Pardon Pinokyo'cuğum, seni sıradan bir tahta yerine koyduğum için. Sen duyguları olan , düşünen ve düşündüğünü uygulayabilen bir tahtasın, sıradan değilsin. Soracağım ikinci soruya gelirse , sana şunu sormak istiyorum eğer gelecekte insan olursan nasıl bir insan olmak istediğini çok merak ediyorum. İnsanlara karşı olan davranışlarında değişecek mi? Yalan söylemeyi bırakırsın herhalde. Gerçi o zaman söylesen de burnu uzamayacağı için sıkıntı olmaz.

Sevgiler...**ALİ BENGİ**